

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/223/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313214601
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4313214601.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, so sídlom Bardejovská 6, Košice, IČO: 31 701 914, zast. JUDr. Peter Frajt, advokát, s.r.o., so sídlom Garbiarska 5, Košice, proti odporkyni: S. J., I.. XX. XX. XXXX, Z. O. X, M., toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou F. W., M. G. T. M. Y., o zaplatenie 55,55 eura takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 55,55 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 55,55 eura od 03. 08. 2012 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu zo súdneho poplatku vo výške 16,50 eura, náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 24,41 eura a poštovného vo výške 1,70 eura, právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 25. 07. 2013 sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal zaplatenia istiny vo výške 55,55 eura s príslušenstvom, ako aj trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa sa pri cestovaní dopravným prostriedkom navrhovateľa dňa 02. 08. 2012 nepreukázala platným cestovným lístkom. Navrhovateľ (kontrolný pracovník) jej preto v súlade s § 12 a § 14 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, resp. § 8 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach a v súlade s platným Prepravným poriadkom a Tarifou DPMK, a.s., uložil zaplatiť cestovné 0,55 eura a sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom 55 eur spolu vo výške 55,55 eura. Odporkyňa túto sumu ani napriek písomnej upomienke neuhradila.

Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 18. 12. 2013 č.k. 9RO/467/2013-9, ktorý sa však nepodarilo doručiť odporkyni do vlastných rúk, preto bol uznesením zo dňa 23. 04. 2015 č.k. 9RO/467/2013-30 zrušený a na ochranu záujmov bol odporkyni uznesením zo dňa 25. 02. 2016 č.k. 16C/223/2015-59 ustanovený opatrovník.

Následne súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP v spojení s § 200ea OSP a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 156 ods. 1 OSP dňa 20. 04. 2016.

Súd rozhodol na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov, a to hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok, výzvou na zaplatenie, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu, pričom zistil nasledujúci skutkový a právny stav veci:

Odporkyňa dňa 02. 08. 2012 cestovala v Košiciach dopravným prostriedkom navrhovateľa na linke č. 7 a pri kontrole v úseku zastávok Zimná - St. radnica sa nepreukázala platným cestovným lístkom. Následne

ju navrhovateľ vyzval k úhrade sumu 57,25 eura, pozostávajúcej z cestovného v sume 0,55 eura, úhrada 55 eur a ostatné náklady 1,70 eura.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave (ďalej len „zákon o cestnej doprave“), cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona o cestnej doprave, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v stave účinnom od 01. 01. 2009), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný dôvodne. Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok mal za preukázané, že odporkyňa pri ceste dopravným prostriedkom navrhovateľa nemala pri kontrole platný cestovný lístok. Keďže pri kontrole cestovných lístkov v dopravnom prostriedku sa odporkyňa ako cestujúca nepreukázala revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, vznikla jej povinnosť zaplatiť cestovné, sankčnú úhradu a ostatné výdavky, spočívajúce v poštovnom. Na zaplatenie dlžnej sumy bola vyzvaná podaním zo dňa 07. 08. 2012, avšak v lehote uvedenej na výzve dlžnú sumu neuhradila. Keďže odporkyňa doposiaľ žalovanú sumu neuhradila, súd rozhodol tak, že odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 55,55 eura. Odporkyňa sa nezaplacením cestovného, ako aj úhrady a ostatných výdavkov dostala do omeškania s platením dlžnej sumy, preto je povinná zaplatiť navrhovateľovi aj úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 55,55 eura od 03. 08. 2012 do zaplatenia, nakoľko dlžnú sumu mohla uhradiť priamo na mieste.

Na základe uvedených skutočností súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel a odporkyňu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 55,55 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z dlžnej sumy odo dňa 03. 08. 2012 do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 OSP, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu zo súdneho poplatku vo výške 16,50 eura, náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 24,41 eura a poštovného 1,70 eura. Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania v celkovej sume 67,02 eura, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 eura, trov právneho zastúpenia v sume 48,82 eura (po úprave 2 úkony po 16,60 eura + 2 x paušál po 7,81 eura) a poštovného v sume 1,70 eura. Vzhľadom k tomu, že v danej veci ide o drobný spor a trovy

konania sú neprimerané voči pohľadávke, súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v nižšej sume, spočívajúcej zo zaplatených súdnych poplatkov a jedného úkonu právnej pomoci. Mal pritom za to, že priznaná náhrada trov konania je dostačujúca na pokrytie náhrady za poskytnuté právne služby, nakoľko sa nejedná o zložité právne úkony, v rámci ktorých právny zástupca mení len údaje o jednotlivých odporcoch. Z uvedených dôvodov priznal súd navrhovateľovi trovy konania podľa § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 OSP v celkovej sume 42,61 eura, ktoré je odporkyňa povinná zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, na Okresnom súde Levice.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.